

αὐτὸν μετὰ τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ; καὶ προστάσσει τὸν δούλον του Νέξον νὰ ἀναβῇ τὸ τετραπόδον καὶ νὰ τρέξῃ ἀπὸ ῥυτίδος ὅπως σώσῃ τὴν κινδυνεύουσαν ἐρωμένην του. Καὶ ἀμέσως ὁ δούλος ὑπήκουσεν εἰς τὸ πρόσταγμα, χωρὶς διόλου νὰ προσέξῃ ὁ ἀσπλαγχνος, εἰς τὰς οἰμωγὰς τῶν τεσσάρων ποδαρίων,

Τὰ ποδάρια ὁμῶς καταποντηθέντα ἀπὸ τὸ πρόσθετον βάρος, ἀγανακτοῦσι, καὶ εὐθὺς συνιστῶσι τὸν διάλογον τοῦτον·

Τὸ ποδάριον δῆμαρχος πρὸς τὸ παρακείμενον ποδάριον· « Τί διάβολον ἤλθαμεν νὰ κάμωμεν μέσα εἰς τοῦτον τὴν ἐλέφαντα. Κοντεύω νὰ λειποθυμήσω. Θεέ μου! κόπηκαν τὰ ποδάρια μου, ἀποθήνησκω. »

Τὸ παρακείμενον ποδάριον πρὸς τὸ ποδάριον δῆμαρχον· « Κ' ἐγὼ κοντεύω νὰ πάθω τὰ ἴδια. »

Ἐν τῶν ὀπισθίων ποδαρίων πρὸς τὰ δύο ἐμπρόσθια· « Ἀθλιοι! σταθῆτε καλὰ, διότι ἂν πέσετε θὰ μᾶς πλακώσετε καὶ τοὺς δύο. »

Καὶ τῶντι ἡ ὥρα ἦτο κρίσιμος· διότι ὁ ἐλέφας ἐμελλε νὰ καταβῇ μέρος κατωφερές, πλήρες βράχων καὶ κρημνῶν ἀποτόμων. Αἰρνης, ἕνεκα τῆς διαφωνίας τῶν τεσσάρων ποδαρίων, ὁ ἐλέφας παραπατήσας ἐρρίψε τὸν ἀναβήτην εἰκοσι πόδας μακρὰν, ἐν τῷ θαλάσῳ ἐκ χαρτίων, συμπαρασύροντα μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸ βουνόν, καὶ τοὺς βράχους, καὶ τὴν γέφυραν. Καταπεσὼν δὲ καὶ ὁ ἐλέφας, ἔμεινεν ἐπὶ μικρὸν ὥς νεκρός. Ἀλλ' αἶφνης τὸ ἐν τῶν ποδαρίων ἤρχισε νὰ δίδῃ σημεῖα ζωῆς, καὶ ἐνῶ τὸ ἀκροατήριον ἐθαύμαζε διὰ τὴν παράδοξον ταύτην ἀνάστασιν, ἰδοὺ καὶ τὰ τρία ἄλλα ἤρχισαν νὰ καλῶνται κατ' ὄνομα μετὰ φωνῆς πενθήμου καὶ γοεῶς. Μετὰ μικρὸν, συντρίψαντα τὰ δεσμὰ αὐτῶν, ἀνεπήδησαν καὶ τὰ τέσσαρα ποδάρια εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ ἔδραμον εἰς τὰ παρασκήνια, παρακολουθούμενα ὑπὸ καγχασιῶν καὶ βροντωδεστάτων χειροκροτήσεων.

Τοιοῦτος λοιπὸν δῆμαρχος ὡς ὁ Κ. Γουδ, ὑπάρχας ποτὲ ποδάριον ἐλέφαντος, εἶναι δυνατόν νὰ ἔχῃ ἄεσμα εὐαίσθητον εἰς τὴν ἐπίκρισιν; Καὶ ἐὰν δὲν εἶναι δυνατόν, πόσοι ἄγα γε νομοθέται καὶ δημόσιοι λειτουργοὶ παρ' ἡμῶν θὰ ὑπῆρξαν ποδάρια τετραπόδων;

ΧΑΡΤΟΝΙΟΝ ΛΙΔΙΑΒΡΟΧΟΝ. Τὸ ἐν Λεόδω (Liege) τῆς Βελγικῆς βιομηχανικὸν κατὰστημα τοῦ J. Porignaux dit Perez, κατασκευάζει ἀπό τινων ἐτῶν χαρτόνιον ἀδιάβροχον τοσούτῳ στερεόν, ὥστε χρησιμεύει ἀντὶ κεράμων εἰς τὰς οἰκίας. Ἐκαστον τῶν χαρτονίων τούτων ἔχει 0,74 μήκους καὶ 0,64 πλάτους, καὶ ἐκτιθέμενον εἰς τὸν ἀνεμον γίνεται σκληρότατον καὶ δυνατὸν. Πλὴν δὲ τοῦ προτερήματός τούτου, ἔχει καὶ ἄλλο σπουδαϊότατον, τὸ τῆς οἰκονομίας· διότι, ἐπειδὴ εἶναι δεκάκις ἐλαφρότερον τῶν κεράμων, ἀντὶ τῶν ὀγκωδῶν ξύλων τὰ ὅποια θέτομεν σήμερον εἰς τὰς στέγας, ἀρκεῖ ὅταν θέτωμεν χαρτόνιον νὰ μεταχειρισθῶμεν ξυλίαν ἐλαφρὰν καὶ εὐωνον. Εἶναι δὲ τὸ χαρτόνιον τοῦτο καὶ πολὺ εὐθηνότερον τῶν κεράμων, ἀλλὰ καὶ ἐπίσης διαρκές. Τοιαῦται χαρτονοσκέ-

πασοὶ γέγχι εὐρίσκονται εἰς Βελγικὴν πρὸ 15 ἐτῶν, καὶ, τὸ ἄξιον σημειώσεως, σκληρύνονται καθ' ὅσον προχωρεῖ ὁ καιρὸς. Ἐὰν θέσῃς ὑπὸ τὸ χαρτόνιον αὐτὸ πύραυρον πλήρες ἀνθράκων πυριφλεγῶν, τὸ πῦρ δὲν τὸ βλάπτει. Καὶ ἡ Βελγικὴ κυβέρνησις, καὶ πλείστοι ἰδιῶται ἔκαμον χρῆσιν τοῦ χαρτονίου τούτου καὶ ἀνεγνώρισαν τὰς καλὰς αὐτοῦ ιδιότητας.

ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Οὐδεμιᾶς γνώσεως ἔχομεν τοσούτην ἀνάγκην, ὅποιανδήποτε θέσιν κοινωνικὴν καὶ ἂν κατέχομεν, ὅσον τῆς ιστορίας καὶ τῆς γεωγραφίας τῆς πατρίδος ἡμῶν. Ἀνάγκη καὶ ὁ ἐλάχιστος ἡμῶν νὰ γνωρίζῃ ποῖος ὁ τόπος ἐν ᾧ κατοικεῖ, ποῖα τὰ προϊόντα αὐτοῦ, πόσας ἔχει πόλεις, καὶ πόσον πληθυσμόν, πῶς συγκοινωνοῦσι μετ' ἀλλήλων οἱ κάτοικοι, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ὅστις λοιπὸν συντρέχει εἰς τοῦτο, εἶναι ἐκ τῶν ὠφελιμωτέρων διδασκάλων τοῦ ἔθνους του. Ὁ Κ. Ἡρακλῆς Λαζαρίδης, διδάσκαλος διακεκριμένος τῆς Καλλιγραφίας ἐν τοῖς δημοσίοις τῶν Ἀθηνῶν σχολείοις καὶ τῷ Ἑλληνικῷ Εκπαιδευτηρίῳ, ἐξέδωκεν ἀρτίως δαπάνη καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ Κ. Γ. Παγόντος χάρτην τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑλλάδος, ἐν μέτρον καὶ 8 περίπου 0/0 μήκος ἔχοντα πλάτος δὲ 15 0/0, ὑπογραμμὸν ἔχων, τὸν μέγαν ἐν Γαλλίᾳ ἐκδοθέντα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη χάρτην.

Δὲν λέγομεν ὅτι ὁ Χάρτης τοῦ Κ. Λαζαρίδου εἶναι πάντῃ ἄμοιρος μικρῶν τινῶν σφαλμάτων, ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι ἐλάχιστος· ἄλλως τὸ ἔργον τοσούτῳ δύσκολον, ὥστε σπανίως εὐρίσκονταί τοιοῦτοι ἀλάνθαστοι· καὶ ὁ τοῦ Κ. Ἀλδενχόβεν ὃν μεταχειρίζονταί σήμερον εἰς τὰ σχολεῖα, δὲν εἶναι ἀνεπίληπτος. Μὴ λησμονήσωμεν δὲ ὅτι ὁ προκείμενος χάρτης εἶναι τὸ πρῶτον τοιοῦτο ἔργον τοῦ Κ. Λαζαρίδου, ὅστις μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ἡσχολήθη εἰς τὴν ἐπιλίθου χραγὴν, καὶ ἀνέδειξε ζωηρότερον μὲν τὸν χρωματισμόν, ἐμφαντικώτερον δὲ τὰ ὀνόματα.

Ἀλλ' οὐχ ἥττον εὐγνωμονοῦμεν καὶ πρὸς τὸν Κ. Παγόντα· ἄνευ αὐτοῦ ὁ χάρτης οὗτος δὲν ἦ-θελεν ἐκδοθῆ. Ὡς γνωστὸν ὁ Κ. Παγὼν καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἔργα ἐξέδοτο, τὰ ὅποια σήμερον εἶναι ἐν χρήσει εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα κατὰ τὴν ἐλευθέραν καὶ τὴν δούλην Ἑλλάδα.

Ὁ χάρτης τοῦ Κ. Λαζαρίδου σύγκειται ἐκ 4 τμημάτων. (Τιμὴ αὐτοῦ δρ. 3,50, ἐπιλβωμένου δὲ καὶ κεκολλημένου ἐπὶ πανίου. (δρ. 7)

ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

—οο—

Φυλλάδ. 174 σελ. 129 στήλ. α. στίχ. 21, ἀντὶ καὶ ἡ πίστις μου ἡξεύρετε ἔχει θεμέλιον, ἀνάγνωθι, καὶ ἡ πίστις μου ἡξεύρετε ποῦ, κτλ.